

Pozivanje proroka

“Tada čuh glas Gospodnji: ‘Koga da pošaljem? I Tko će nam poći?’ Ja rekoh: ‘Evo me, mene pošalji!’” (Izaija 6,8)

Biblijski tekstovi: Postanak 15,6; Galaćanima 3,6-9; 1. o kraljevima 18,19-39; Izaija 53; Daniel 2,46-48; Marko 1,2-5; Matej 11,1-6.

U biblijska vremena proroci su često imali ključnu ulogu u povijesti Božjeg naroda. Ponekad su bili u središtu zbivanja zauzimajući moćan, ako ne i ključan položaj u životu zajednice.

Međutim, proročki je poziv bio težak. Njihov život često nije bio lak, već ispunjen tugom, odbacivanjem, nerazumijevanjem i frustracijom.

Božji proroci često nisu lako prihvaćali poziv u proročku službu. A nije ni čudo. Mnogima od njih snažno su se protivili upravo oni od kojih se očekivalo da rado prihvate njihove poruke. Božji proroci bili su odbacivani, ismijavani, tučeni i bacani u tamnicu. Neki drugi su bili kamenovani ili progonjeni kao divlje zvijeri. Nekolicina je umrla mučeničkom smrću.

Danas, u naraštaju preplavljenom nasiljem, pohlepom, nemoralom, tlačenjem i svim vrstama sotonskih utjecaja, proročki glas se često odbacuje ili jednostavno zanemaruje. Međutim, pozvani smo da poslušamo glas Božjih proroka i da i sami budemo glasnici nade koja nam je predana preko tih proroka.

Ovog ćemo tjedna ponovno razmotriti neke posebno značajne trenutke u povijesti, kada je Bog pozivao proroke da preustroje Njegov narod u skladu s Njegovim porukama za ovaj pali svijet.

OIKOS: Ovog tjedna čitamo iz knjige Ellen G. White, *Isusov život, Znaci vremena*, 2023., stranice 615—628.

ABRAHAM, BRANITELJ SAVEZA

Od Postanka do Otkrivenja, Bog je imao vjerni ostatak koji je prihvaćao poziv na poslušnost kao odgovor na Njegovu milost (vidi Jeremija 31,7.31-34). Na primjer, godinama nakon raseljavanja iz prvobitnog Babilona, Bog je izabrao Abrama (poslije Abrahama) da bude primjer vjernosti Savezu ne samo svojoj obitelji, već i svim budućim naraštajima. Iako okružen otpadništvom i moralnom podvojenošću, Abraham se pokazao vjernim Božjem pozivu (vidi Postanak 12,1-9).

Bog je priopćio Abrahamu uvjete Saveza i pokazao mu kako će se spasenje čovječanstva ostvariti Kristovom žrtvom (Postanak 15,6-17). Da bi iskušao Abrahamovu vjeru i slikovito dočarao buduću žrtvu svojeg Sina, Bog je pozvao Abrahama da Mu prinese Izaka, svojeg sina, na žrtvu (Postanak 22,1-17). Kakav mučan ispit za oca svih vjernih! Razmislite o svim razlozima koje je Abraham mogao navesti kako bi se oglušio o Božju izričitu zapovijed, ali on je ipak vjerno poslušao. Bog je, međutim, zaustavio Abrahamovu ruku da ne ubije Izaka i providio ovna za žrtvu umjesto njega.

Nisu svi proroci bili pozvani od Boga da upozoravaju na predstojeću propast, ali svi su bili pozvani da vraćaju narod odanosti pravog vjeri, a često i da upozoravaju protiv otpadništva, protiv zlostavljanja siromašnih i bespomoćnih, i protiv kršenja Saveza i njegovih odredbi.

Najvažnije od svega što se očekivalo od proroka je da ukazuju na obećanje o spasenju koje nalazimo u Mesiji. A u naše, poslijeapostolsko doba, trajno svjedočanstvo biblijskih proroka i Božjeg duha poziva nas da prepoznamo i upozorimo druge na nevolju koja će snaći svijet. Ipak, glavni dio tog upozorenja čini Radosna vijest o spasenju Isusovog vjernog naroda, onih koji ostanu u zavjetnom odnosu s Njim (Otkrivenje 12,17).

Pročitajte Postanak 15,6; Galaćanima 3,6-9; Hebrejima 11,8. Što je Abrahama u njegovom životu i karakteru preporučilo za službu Bogu, iako je, kao čovjek, očito imao svoje mane?

Ima mnogo sličnosti između Abrahamovog i našeg vremena. Kao što su u Abrahamovo vrijeme poganstvo i idolopoklonstvo bili vrlo rašireni, tako i danas mnoge od suprotstavljenih svjetskih ideologija imaju za cilj ukloniti kršćanstvo ili ga marginalizirati. Ali nasuprot većem dijelu prevladavajuće kulture, Božji narod je danas pozvan da vjerno odražava Božju sliku u svojem svakodnevnom općenju s drugima, što uključuje i njihov poziv da objavljuju vijesti trojice anđela (Otkrivenje 14,6-12).

Sveto pismo kaže: "Abram povjerova Jahvi, i on mu to uračuna u pravednost." (Postanak 15,6) Kako se obećanje Evanđelja snažno otkriva u tom tekstu? Koju nadu možete izvući iz toga?

ILIJINA PORUKA

Pročitajte 1. o kraljevima 18,19-39. Kako prema tom događaju funkcionira proročka služba?

.....

.....

Ilijin poziv i način govora odražavali su njegovu ulogu kao Božjeg glasnika. Da bi zaustavio otpadništvo Izraela, Bog je kralju Ahabu poslao Iliju da najavi višegodišnju sušu. Bog je upotrijebio tu nesreću da bi odvratio svoj narod od idolopoklonstva i privolio ga na poslušnost. Međutim, kralj i narod okrivili su proroka Iliju za svoju nevolju i tražili su njegovu smrt.

Na gori Karmelu Ilija se sukobio s Baalaovim i Aštartinim prorocima. Božji glasnik, ispunjen Duhom, uputio je poziv idolopokloničkom Izraelu da se odrekne svojih lažnih bogova i vrati se Jahvi. Izraelci su bili svjesni da su vlastitim izborima doveli do narodnog otpadništva, i sada su bili spremni ponovno prihvatiti Ilijinog Boga, koji se pokazao nadmoćnijim od njihovih lažnih bogova koji zapravo nisu ni postojali.

Neposredno prije Kristovog drugog dolaska, Bog zapovijeda svojoj crkvi da ponovno objavi Ilijinu poruku, da se ljudi odvrte od svojih "idola" i budu spremni stajati u veliki dan Gospodnji. Bog još uvijek komunicira sa svojim narodom preko kanala koje je sam izabrao. Njegova Riječ i dar proroštva pružaju savjet, opomenu, ukor i ohrabrenje.

"Buđenje prave pobožnosti među nama najveća je i najžurnija od svih naših potreba. Naš prvi zadatak treba biti da to tražimo. Moraju se ulagati svesrdni naponi da bismo zadobili Gospodnji blagoslov ne zato što Bog nije spreman da nam ga da, već zato što mi nismo spremni da ga primimo." (Ellen G. White, *Selected Messages*, sv. 1, str. 121)

Pročitajte Malahija 4,5.6. Kako Ilijina poruka utječe na domove onih koji slijede Boga?

.....

.....

Pravo buđenje počinje u srcu i u domu. Obitelj je kamen temeljac crkve i nezaobilazni građevni blok svake zajednice. Buđenje u domu proširuje nebesku ljubav na crkvu, društvenu zajednicu i narod. To je Božja svrha za kršćanski dom. Buđenje pokreće Božji narod na misiju.

Koja vrsta idola, ako ih ima, postoji u našim domovima, u našim srcima i u našim crkvama danas?

IZAIJA, PROROK EVANĐELIST

Izaija, jedan od velikih starozavjetnih proroka, primio je poziv u proročku službu izravno od Boga (vidi Izaija 6,1-8). Zadiavljen prizorom Božje svetosti i veličanstva, Izaija je uvidio svoju nedostojnost. U tom trenutku do njega je doletio jedan serafin noseći užareni ugljen s nebeskog žrtvenika, kojim je očistio njegove grijeh. Tada je Bog postavio pitanje: "Koga da pošaljem? I tko će nam poći?" A Izaijin odgovor trebao bi biti i naš: "Evo me, mene pošalji!" (Izaija 6,8)

Izaijin poziv došao je u ključnom trenutku izraelske povijesti. Usprkos njegovim manama, zadatak da upozori narod i njegove vođe bio je vrlo važan. Izaijina proročanstva ključni su biblijski tekstovi koji pružaju dubok uvid u Božju narav, narav čovječanstva i odvijanje plana spasenja. Nesumnjivo najmoćnije proročanstvo, koje prikazuje ne samo Isusovu smrt, već i što je ta smrt učinila za ovaj svijet, nalazi se upravo u Knjizi proroka Izaije, u čuvenom 53. poglavlju.

Pročitajte Izaija 53. Kako je to nevjerojatno proročanstvo, napisano više od pola tisućljeća prije križa, tako jasno pretkazalo Kristovu smrt za nas? Čemu bi nas to proročanstvo trebalo poučiti u vezi s proročkim darom?

Izaijina proročanstva najavila su Mesijinu ulogu i poslanje (Izaija 53,3-5). Objasnila su zašto su Krista odveli "kao janje na klanje" (Izaija 53,7) i kako je Njegova žrtva pomirnica spasila Njegov narod od njihovih grijeha. Vrlo je jasno prikazana Kristova smrt kao zamjena, čime se otkriva temelj pomirenja za cijelo čovječanstvo.

"Poput ovaca svi smo lutali, i svaki svojim putem je hodio. A Jahve je svalio na nj bezakonje nas sviju." (Izaija 53,6) Tu je prikazana sveopća narav grijeha, a također i sveopća narav križa i rješenje za grijeh. To poglavlje, vjerojatno bolje od bilo kojeg drugog i u Starom i u Novom zavjetu, predočava plan spasenja na tako jasan i nedvosmislen način.

Pa ipak, Izaijin proročki poziv nije bio lak. Njegova strašna pretkavanja o uništenju ljudi su smatrali besmislenim, kao što mnogi i danas čine kada bivaju upozoreni na posljedice grijeha (Rimljanima 6,23). Izaijin proročki glas za njegovo i naše vrijeme potpuno je jasan (vidi Izaija 2,4; Izaija 5,20). Upravo je odbijanje naroda da čini pravdu i uvede reforme dovelo do uništenja Jeruzalema. Isti grijeh obilježit će uništenje zlih stanovnika Zemlje kada se Krist vrati.

Vratite se na Izaiju 53 i zabilježite sve što Isus čini za nas, kao što je opisano u tim redcima. Koju veliku nadu možete izvući iz onoga što nam je prorok otkrio o tome što je Kristova smrt učinila za nas?

DANIEL, VJERNI VIDJELAC

Kršćanima je poznat događaj iz 1. poglavlja Knjige proroka Daniela o tome kako se on čvrsto držao zdravstvenih načela kojima je bio naučen još kao dijete. Daniel je bio uzor vjernosti (Daniel 1,8). Kad su pred njega iznesene dvorske delicije, on je ustrajavao na tome da jede samo biljnu hranu i pije vodu, umjesto da se posluži hranom s kraljevog stola koja mu je ponuđena (Daniel 1,12-16). Bio je to mali ispit u odnosu na ono što će doći kasnije, na primjer u 6. poglavlju, kada ga je njegova vjernost lako mogla stajati života.

Pročitajte Daniel 2,46-48; 4,18; 5,13.14; 6,25-27. Što nam ti redci govore o tome kakav je svjedok Daniel bio poganima iz svojeg okruženja?

Pogledajte kako su ti pagani svjedočili o moći Danielovog Boga. Koliko god jedinstveni bili svi ti događaji, oni otkrivaju ključno načelo: na osnovi našeg života, naše vjernosti i Božje sile koja djeluje u nama i preko nas, drugi mogu i trebaju učiti o nebeskom Bogu i spoznati da je On "Bog nad bogovima i Gospodar nad kraljevima."

Budući da se u Danielovim proročanstvima stalno ponavlja tema suda, koja dostiže vrhunac prigodom Kristovog drugog dolaska (Božja konačna pobjeda), značenje Danielovog imena — "Jahve je naš sudac" — sasvim je prikladno. Njegovi spisi zaslužuju marljivo proučavanje i posebnu pozornost, jer su aktualni i danas. Danielova proročanstva služe kao podsjetnik na to da uvijek trebamo biti budni i držati Božje zapovijedi, čak i kad je riječ o životnim "sitnicama". Također, Daniel je kao prorok pretkazao uspon i pad naroda i posljedice njihove neposlušnosti Bogu. U svojim proročkim viđenjima Daniel je otkrio Božji plan i konačnu pobjedu Božjeg kraljevstva (Daniel 7,13.14).

Uzmite, na primjer, 2. poglavlje Daniela, napisanog pola tisućljeća prije Krista. Daniel je tako precizno prikazao uspon i pad četiriju velikih svjetskih kraljevstava, doprijevši čak do našeg vremena (prikazanog stopalima i prstima kipa), što se odnosi na suvremene europske narode, koji će se, kao što proroštvo jasno pokazuje, "miješati ljudskim sjemenom, ali se neće držati zajedno, kao što se ni željezo ne da pomiješati s glinom" (Daniel 2,43). Kakvo nevjerojatno proročanstvo o Europi, aktualno do današnjeg dana, prema kojem će narodi tog kontinenta, usprkos mješovitim brakovima i svim pokušajima ujedinjenja, ostati odvojeni, s posebnim zakonima, običajima i tradicijama. S obzirom na to da ni samo nekoliko godina prije pada Sovjetskog Saveza nijedna obavještajna služba nije predviđela taj događaj, Danielovo svjedočanstvo pruža nam jake razloge da vjerujemo Božjim prorocima.

IVAN KRSTITELJ, ONAJ KOJI PRIPREMA NAROD

Pročitajte Marko 1,2-5. Koja je bila svrha službe Ivana Krstitelja?

Evangelje po Marku izvještava nas da je dolazak Ivana Krstitelja bio ispunjenje Izaijinog proročanstva (Izaija 40,3). Ivanov razvoj od djetinjstva do zrelog doba bio je obilježen vjernošću Bogu. Nakon što je čuo Ivanov glas u pustinji, Sotona se uplašio da će izgubiti vlast nad čovječanstvom (vidi Ellen G. White, *Isusov život*, str. 172,173). Zloća Ivanovih slušatelja bila je razotkrivana na način koji je navodio Sotonu da zadržti. Njegov stisak nad Izraelom bio je ugrožen. Višeput je bezuspješno pokušavao odvratiti Ivana od njegovog života potpune odanosti i pouzdanja u Mesiju.

Pročitajte Matej 11,1-6. Kako je Isus osnažio Ivanovu vjeru dok se on nalazio u tamnici?

Sotona nije mogao Isusa navesti na grijeh, a poraz koji je doživio u pustinji posebno ga je razbjescio. A onda je promijenio taktiku bacivši Ivana, Isusovog rođaka, u tamnicu. Iako Ga Sotona nije uspio namamiti na grijeh, Ivanovo utamničenje povrijedilo je Isusa. Bio je to Sotonin način da slomi Ivana i da u isto vrijeme emotivno optereti Spasiteljevo srce. Ali Ivan je primio riječ ohrabrenja od Isusa. I usprkos tome što se nalazio u groznim uvjetima, a svakako nije razumio ni zašto on ostaje u tamnici kad je Isus tako moćan, Ivan je ipak ostao vjeran do same smrti.

Poput proroka iz davnina, i mi smo pozvani da objavljujemo poruku o pokajanju i vjeri, i o Kristovoj svedovoljnoj pravednosti (Otkrivenje 14,6-12). Kao u slučaju Ivana Krstitelja, Sotona će možda iskoristiti neizvjesnost kako bi nas naveo da posumnjamo u Božju namjeru za naš život. Ali ne moramo postati utučeni ako imamo na umu Božje vodstvo u našem životu, pogotovo kad stvari ne idu dobro po nas, kao što je bilo s Ivanom koji je bio zatvoren, a potom ubijen po nalogu jedne zle žene i jednog neodlučnog muškarca. Što god nam ljudi učinili, možemo se obratiti Bogu u vjeri i On će nam odgovoriti. On je obećao da će nam dati silu da izvršimo Njegovu volju (Djela 1,8). U našem poslijekršćanskom i nekršćanskom svijetu, mi moramo biti Kristovi vjerni svjedoci, bez obzira na naše okolnosti.

Jeste li se ikad našli u položaju, kao Ivan u tamnici, kada jednostavno niste mogli shvatiti zašto vam se događaju tako loše stvari? Kako ste ipak sačuvali vjeru i povjerenje u Boga?

POZVANA U PROROČKU SLUŽBU

Bog je pozvao ljude u posebno vrijeme s posebnim ciljevima. Oni su upućivali poruke potrebne za to vrijeme. U tom kontekstu adventisti sedmoga dana vjeruju da je Ellen G. White bila jedna od takvih osoba, koja je posjedovala suvremeni izraz proročkog dara, djelujući u velikoj mjeri kao nekanonski prorok (više o tome u idućim poukama). Ellen Harmon [White] primila je prvi poziv u prosincu 1844., nekoliko tjedana nakon što su mileritski adventisti očekivali Isusov povratak na osnovi Daniela 8,14: "Još dvije tisuće i tri stotine večeri i jutara; tada će Svetište biti očišćeno."

Premda William Miller nikad nije odredio točan datum, njegovi sljedbenici su na kraju, na osnovi biblijskog računanja vremena za Dan pomirenja, počeli gledati na 22. listopada 1844., kao na datum kada će se Krist vratiti na zemlju. To vjerovanje dovelo je do velikog iščekivanja među tisućama i tisućama ljudi u Sjevernoj Americi i drugim područjima u svijetu. Ubrzo će se sjediniti sa svojim Spasiteljem na Nebu! Miller je također bio obuzet uzbudjenjem i oduševljenjem dok se očekivani advent približavao. Ali Krist se nije pojavio i mileritski vjernici su doživjeli jedan od najporaznijih događaja u povijesti, Veliko razočaranje.

To je kontekst u kojem je Bog dao Ellen Harmon [White] njezino prvo viđenje. Njezina glavna poruka trebala je ohrabriti i nju i razočarane vjernike da je Bog još uvijek s njima usprkos njihovom pogrešnom tumačenju. Viđenje je upućivalo na stazu koja vodi sa Zemlje u nebeski Jeruzalem. Na toj stazi nalazili su se adventistički vjernici koji su putovali u Sveti grad. I "dok su držali pogled prikovan za Isusa, koji se nalazio neposredno ispred njih, vodeći ih u grad, bili su sigurni." (Ellen G. White, *Spiritual Gifts*, sv. 2, str. 31)

To viđenje bilo je radosna vijest. Bog je počeo stvarati novi pokret iz te zbunjenosti izazvane razočaranjem. Isus je još uvijek bio s njima! On će se ipak vratiti! Još uvijek ih je vodio stazom spasenja. Morali su samo držati pogled "prikovan" za Njega. Imali su mnogo razloga da ne odustanu od nade, čak i usred tolikog nemira i razočaranja.

Tako je Ellen G. Harmon [White], sedamnaestogodišnja tinejdžerka, bila pozvana u proročku službu. Njezin put nije bio lak, posebno u početku. Premda je njezin dar postupno prihvaćen kao istinski, Ellen G. White je strahovala od toga da bude Božji glasnik. Biti Božji prorok nikad nije bilo lako ni popularno. Kako je onda Ellen G. White odlučila pokoriti se Božjem pozivu? Sljedećeg tjedna razmotrit ćemo posebno djelo starozavjetnih proroka i izazove s kojima su se oni suočavali, a od kojih su se neki ponovili i u životu i službi Ellen G. White, kao što ćemo saznati sljedećeg petka. Da biste saznali više, posjetite internetsku stranicu: <https://whiteestate.org/abs/2>.